

* *Konjsko meso so, kakor „Slov. Gosp.“ poroča,* začeli v Mariboru prodajati in uživati. Prvo mesnico konjskega mesa je ondi odprl mesar Peter Kriegseis, ki zdrave pa debele konje dobro plačuje. — Od enega tacega konja se dobi kake 4 cente mesa. Če se je kaka nesreča zgodila, da si je nogo zlomil, ali sicer neozdravljivo poškodovan bil, res ni vzroka, zakaj bi mesá tacega konja ne uživali, vsaj je znano, da je konj v svoji krmi najčedniša žival; v starodavnih časih so ljudstva vsa tudi konjsko meso jedla noter do 9. stoletja po Kr. rojstvu, ko ga je papež prepovedal jesti kristijanom le zato, da so se ločili od poganov (ajdov). Dandanes v kristijanskih deželah, kjer ni poganov, tega razločka ni treba, zato tudi take prepovedi ni več.

* *Vojni konj, ki ga je cesar Nemški v vojski pri Sadovi zmagonosno jezdil in je zato ime „Sadova“* dobil, pa od onega časa, ker je bil že star, v štali cesarski krmo iz milosti užival, je nedavno v Berlinu na polzkem tlaku tako padel, da je poginil — 28 let star. —

Naši dopisi.

Iz Zagreba 19. marcija. — Marsikaj bi Vam znal poročati iz našega mesta, a veselega prav malo. Na političnem obnebbi našem vlačijo se črni oblaki; kako se preženó in kdo jih prežene, skriva še prihodnji čas, ker gosta megla še obdaja izid nove pogodbe med državnim zborom Dunajskim in Peštanskim, — ker osoda Dalmacije ni še rešena, in isto tako še drugega več ne. Velik razpor je poslednji čas nastal med narodnjaci samimi, ki se prištevajo večini deželnega zbora in katerih organ je „Obzor“, in pa med manjšino zborovo, kateri vodja je dr. Makanec, glasilo njeno pa „Primorac“ in „Agramer Presse“. Težko je, kamne metati na toliko let skušeno domoljubje mož, ki delajo zborovo večino in zastopajo Hrvatsko v Budapeštu; al želeli bi vendar, da bi se naši zastopniki bili že tudi oglasili v Budapeštu dandanes, ko gré za rešitev vzhodnjega vprašanja, komur bližnji sosede smo mi in Avstrija vsa, o katerem pa oholi Magjar hoče prvo violino igrati. Še zmirom se nadejamo, da svoj glas povzdignejo naši zastopniki za sveto zgodovinsko pravo trojedne kraljevine in da ne zabijo prislovice „vigilantibus jura“! Prevzvišeni biskup Strössmajer je na političnem polju popolnem omolknil; jaz in mnogi narodnjaki z menoj si tega omolka drugače tolmačiti ne moremo, nego s tem, da ne odobruje, kar vidi in sliši, a tudi svojih družnikov grajati noče, ker o tem ne vidi o sedanjih okolnostih blaženstva. Časi so preosorni, da ne bi bilo velike politične modrosti treba. — Tudi pri nas je bilo zarad novih volitev v mestni zastop zadnje dni mnogo borbe; kakor drugod, tako so se tudi kod nas izbirali zastopniki po politični izpovedi; sicer pa je v odvod, ki bi nas oskrbel z dobro in zdravo pitno vodo, igral in še igra veliko rolo. — Ljubeznjive Slovenke, gospodičine Čampa, katere so nam po Vašem listu vrlo dobro priporočane bile, so nas v dveh koncertih jako radovale, popevaje nam samo pesmi domačih logov: hrvaške in slovenske. Izvrstne umetnice so z navdušeno hvalo pele vsako pesem, prav posebno pa Ipavčevo „na ples“. Gosp. Grbić je svoje rojakinje Slovenke drage volje podpiral vsaki večer z dvema pesmama, za kateri je tudi on prejel viharo pohvalo. — Naj svojemu poročilu dodam še to, da je gosp. Josip Nolli priljubljenost, ki jo tū uživa, močno vtrdil z „Rigolettom“, ki ga je za svojo benefico pel.

Iz Idrije 15. marca. — „Novice“ večkrat kaj omenijo iz našega mestica, pa zmirom le o resnih rečeh

poročajo. Naj enkrat tudi svojim bralcem kaj zabavnega na mizo položé in natisnejo sledečo noveleto o raz-županu našem in sinčeku njegovem, ki naj ga „Novice“ imenujejo Ludovik ali kakor jim je drago; dogodba vsakako ostane resnična.

Bilo je letos pustni torek okoli 6. ure zvečer „pod Gorami“, ko se oče in sinček njegov, okoli 10 let star, vsedeta za mizo, da bi večerjala.

Sinček reče: „Papa, naj gredó, no, juho jest, če ne, bode mrzla.“

Oče: „o, ne bo mrzla ne rjuha, saj jo je mama dala na peč sušit; pred ko ideva spat, pa bode jo mama nama v posteljo pogrnila.“

Sinec reče: „papa me morda niste prav razumeli, kaj sem rekel.“

Oče: „kako?“

Sinec: „rekel sem, da bode župa (Suppe) mrzla.“

Oče: „salament! kdo pa te je ta imena naučil, da te ne zastopim.“

Sinec: „gospod učitelj.“

Oče: „res čudne šole imate! Juha namesti „župa po kranjsko“, kakor so nas gospod Martinak učili, bodi jim zemljica lahka!“

Sinec: „papa! zakaj pa danes ni tako dobra župa kakor lani o pustu?“

Oče: „dragi moj sinec, zdaj nisem več župan.“

Sinec: „papa, zakaj pa ne?“

Oče: „zato, ker nisem Slovenec.“

Sinec: „zakaj pa niste, saj vendar znate več kranjsko kakor nemško.“

Oče: „tiho bodi sinko; naučiti se hočem pa sedaj, ko bom več časa imel, ker nisem župan in ni mi treba zmiraj v komisiji biti pri Stajerjevi mesnici.“

Sinec: „papa! zakaj pa letos nimamo vina doma kot lani? Bilo je tako fletno, kar natočit ste ga šli v klet; tudi piščancev ni; letošnji pust je veliko slabejši od lanskega pustnega večera; lani smo imeli piščance in salato, in nazadnje je prišel še punč, letos ni piščancev in namesti punča je „cuckerwasser“; lani ste imeli „Gemeinde-Zeitung“ pa „Tagblatt“, letos pa nič.“

Oče: „Sinko moj, tiho bodi in pojdi spat; kedar se boš ti izšolal, boš pa nama z mamó pomagat, da bomo boljše jedli, ker Slovenci nam ne privoščijo več piščancev.“

Sinec: „papa, zakaj pa me niste dali v tiste šole, kakor ste enkrat rekli, da bom prej gospod postal?“

Oče: „dragi sinko! saj sem prosil mestno starešinstvo podpore za tebe, pa mi niso hoteli privoliti tistih 200 forintov na leto. Bile so vse moje prošnje zastonj, ker nisem Slovenec, pa nisem nič dobil, Nemci pa nimajo denarja, da bi mi mogli iz svojega žepa kaj dati ker so sami ubožni in služabniki.“

Sinec: „papa! tedaj tudi mama ne bode si mogla več parazola novega kupiti in lepih vencev na glavi nositi?“

Oče: „se vé da ne, sinko! tiho bodi in pojdi spat, da jutri ostaneš do časa in v šolo greš.“

Sinec: „papa! gute Nacht! večerja bila je prav slaba, pa še slabejša bi menda bila, ko bi se ne bil stric nas usmili. No! grem spat; gute Nacht!“

Oče: „Grem pa tudi jaz.“

Pisatelj te novele pa si je mislil: „sic transit gloria mundi“.

Iz Jurjeviča okraja Kočevskega. — Pri volitvi našega županstva 4. dne t. m. so bili gosp. Šimen Pakič za župana, gosp. Miha Čampa in pa Janez Lesar za svetovalca izvoljena.

Iz Ljubljane. — Volitve v mestni odbor bodo pred veliko nočjo, — deželni zbor pa po veliki noči: to

dvoye ima politična „pratika“ zdaj zaznamovano na prvem mestu.

— Zastopniki 4 Gorenskih občin so 11. dne t. m. izročili družbi kmetijski pismo do Kranjske obrtniške družbe, v katerem jej objavljajo, da želijo mirne sprave ž njo in jo prosijo, naj jim načrta pogoje za to spravo, da jih občine presodijo in obrtnijski družbi potem naznanijo, kako in kaj, da se doseže od obojne strani zaželeno spravo. — Odbor družbe kmetijske je navedeno pismo Gorenskih občin z dotično doklado izročil družbi obrtnijski 20. t. m.

— (Iz seje dežel. odbora 17. dne t. m.) Sklepom dotičnih šolskih občin je deželni odbor pritrdil, da se tri razredni ljudski šoli v Ratečah na Dolenskem in pa v Krškem na štirirazredni pomnožite ter da se 3. učitelju v Ratečah določi 400 gold., učitelju za 4. razred šole v Krškem pa 450 gold. letne plače, — da se učiteljema ljudske šole v Trnji in v zgornjih Gorjah povekša letna plača od 400 na 450 gold. — Za zidanje šole v Lozicah je deželni odbor privolil v vaséh Lozice, Podgrič in Otošče pobiranje 20% priklade na direktne davke za l. 1878. — Dopis deželne vlade, da je c. k. ministerstvo naklonilo stradajočim na Notranjskem 700 gold., stradajočim Kočevskega okraja pa 300 gold. podpore iz zneska 10.000 gold., katerega je neimenovan dobrotnik ministerstvu v razdelitev med stradajoče izročil, je deželni odbor z zahvalo na znanje vzel.

— (Novi volitveni red za kupčijsko in obrtnijsko zbornico Kranjsko) razglasa oznanilo deželne vlade od 17. svečana t. l. Karakteristična je sodba „N. fr. Pr.“ o tej novi postavi tako-le se glaseča: „Narodni stranki se zdaj pač še sanjati ne more več, da še kedaj dobí večino v zbornici.“ — Pisu te sodbe menda tudi za prihodnje čase po glavi roji trojica: Banhans, Widman, Vesteneck, ki je zadnje volitve tako energično „postavno“ vršila.

— (Slovenska predavanja na korist „Narodni šoli“) so končana; prejšnjo nedeljo je prof. Šuklje govoril o „Al. Wallensteinu“, zadnjo pa gosp. Frankè „o umetnosti v domačem življenji“. Dohodka „Nar. šoli“ iz teh predavanj je blizo toliko kot lanski.

— (Nova izdaja Valvazorjeve knjige „Ehre des Herzogthums Krain“) vrlo napreduje; že je izšel 6. snopič (3. zvezek I. knjige). Tudi ta snopič, ki nadalje razpravlja starodavne prebivalce ter izvir imena naše dežele, se lepo odlikuje in je vreden vrstnik poprejšnjim snopičem po obliki, zlasti po lepih slikah, katerih je temu snopiču pridjanih 6 (maliki in vojniki starih Galincev in Germanov). Vsakdo hvali rojaka našega gosp. Vinko Novaka, ki s svojo umetno roko tako lepo izdeluje Valvazorjeve slike. Ker le še malo število naročnikov manjka temu vse hvale vrednemu podvzetju, zato naročbo prav toplo priporočamo. Kdor želi imeti neumrlega našega ljubljenca Valvazorja, naj se tedaj hitro naroči na-nj!

— (Slovensko gledišče.) Zaloigra „Kovarstvo in ljubezen“ se je v nedeljo na korist gospoda Kocelja prav gladko predstavljala, pa le v srednje obiskani hiši — gotovo le zato, ker je bila letos že v drugič igrana. Zdaj pride na vrsto z benefico kapelnik gosp. Stöckl, kateri bi zaslužil polno hišo, ker je marljiv skladatelj in glasbeni vodja dramatičnega društva.

— (Čenče iz Ljubljane. 3. epistel.) „Volitve! volitve! volitve!“ — to je paróla dandanes. Vsa Ljubljana je zdaj razdeljena v dva dela: volilce in nevolilce, to je tiste, ki imajo in ki nimajo pravice voliti; volilci pa so zopet razdeljeni v 2 tabora: narodni in nemčurski, med katerima je še tretje krdelo, to so

taki, ki ne vedó, ali so „babica“ ali „mandelc“ in bili bi radi oboji, da se ne zamerijo nikomur. Kakor pa narodna stranka nima upanja, prodreti v 2. volilnem redu, ker je preslaba proti veliki armadi onih c. k. volilcev, ki strogo volijo po viši komandi, tako je tudi nasprotna nam stranka premedla, da bi zmôgla v 3. razredu, pa vendar te slabosti svetu kazati noče, zato stavi za kandidata dva, ki nista ne tič ne miš, češ, da ta ali uni volilec vendar morebiti za katerega popade: namreč krčmarja Komarja, vulgo „Gugla“ v Krakovem, ki se vedno med dvema strankama „guglje“, in pa mizarja Matjana, ki sicer za Slovence ni še kapljice krvi prelil, pa tudi za nemčurje ne, pač pa obojim dela rad pohištvo, če se mu dobru plača. Jaz sem nekako ponosen na to, da sem že marsikako zastavico rešil, marsikak vozel razvozljaj, al o tem: kako pride vrtnar Schmidt, Prus po rodu, v vrsto volilcev, in to še 1. razreda, ki nima pravice Avstrijskega državljanstva, po takem tudi volilne pravic ne za srenjski, ne za deželni zbor, moram klicati grofa Oerindura na pomoč, da mi razvozlja to zastavico. Če se motim, naj mi zmoto razjasni sl. magistrat, in rad zmoto prekličem, ker se ne domišljam nezmotljivega, kakor konstitucionalci. Če pa je resnično to, kar o volilcu Schmidt trdim, to pač kaže, kako potreben bi nam bil natisneni imenik volilcev, da ga vsak pretresti more, pa zadnja leta ne izhaja več, „aus öconomischen Gründen — oder was!“ Pri nas je zmiraj kaj novega videti ali slišati; Ljubljana je skoro postaja za vračevajoče se prostovoljce, ki so šli Jugoslovanom pomagat tleči Turka po glavi. Posebno jih prihaja iz Srbije in ti stresajo nas vedno za mošnjček, češ, da so v Beligradu dobili prepričilo popotnico. Pride pa tudi kak drug, ki si hoče le ogledati „bračo Slavena“, kakor oni Črnogorski major, Dimitrijevič Mercep. Včeraj se je vrnil tudi Miroslav Hubmajer domu. Bil se je s Turki pod Črnajevom v Srbiji kot nadlajtenant, po sklepu miru pa se je podal v Hercegovino. Al tù je našel vse otrpelo in tako je popustil kraj, v katerem je njegovo ime prvokrat zaslovelo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Zbornica poslancev sklene menda danes zborovanje in ga nadaljuje zopet 19. aprila do jeseni; zbornica gosposka ima veliki teden še dve seji. Deželni zbori vsi se začno 5. dne aprila razen Českega in Bukovinskega, ki se začneta pozneje; uni zavoljo nekaterih novih volitev deželnih poslancev, ta pa zavoljo poznejih grških praznikov. Delegaciji zborujete še le v jeseni.

— Včeraj je „napredni klub“ zbornice poslancev nameraval v razpravo državnemu zboru prinesiti Sturmov predlog: naj se odstranite delegaciji, o katerem je ustavoverna stranka imela že večkratno posvetovanje, pa konečno ta predlog zavrgla s 102 glasoma proti 50. Dr. Sturm in njegovi družniki „naprednega kluba“ so to že naprej vedeli, ali skozi okno zbornice le hočejo ljudstvom klicati, naj slišijo, da delegaciji ste trohljiva institucija, ki ni na prid Avstriji, pa tudi ne po godu Magjarom. Al, kakor dandanes reči stojé, morajo ustavoverci zdržavati delegacijo, da imajo v Magjarih podpornike, — Magjari pa, ker so v financah svojih popolnoma na kantu, se isto tako odkrižati ne morejo delegacij; zato je nekdanja Schmerlingova prislovica: „wir können warten (vsaj moremo čakati)“ zdaj zopet do veljave prišla. Iz vsega tega pa je preočitno, v kakošnem kaosu živimo, in da je res skrajni čas, da izvemo, pri čem je Avstrija.